

Burgemeester s' Jacob ontried dit plan bij gelegenheid van een onderhoud met de voorzitter „om allerlei redenen”. De voor- naamste daarvan zal natuurlijk geweest zijn, dat hem bij geruchte bekend was, dat de burgerij hem bij zijn afscheid een geschenk in geld zou bieden, om daaraan een bestemming naar keuze te geven. En het was niet twijfelachtig hoe die keuze zou uitvallen: het Caland-monument op de Coolsingel, in 1907 aan de gemeente overgedragen, getuigde van zijn bewondering voor de man die de Nieuwe Waterweg had ontworpen.

De ontwerpers werden geheel vrij gelaten in de vormgeving, maar het te kiezen materiaal moest tegen het klimaat bestand zijn. De situatie ter plaatse stond niet toe, een monument op te richten, groter dan met een middelin van 15 M.

Eind oktober 1905 waren er al 15 aanvragen van mededingers bij de secretaris binnengekomen. Het bestuur van de Academie van Beeldende Kunsten had zich bereid verklaard t.z.t. de plannen en ontwerpen ten toon te zullen stellen en op 17 mei 1906 kon wethouder Hudig in een der zalen van het Academiegebouw op de Coolsingel in tegenwoordigheid van het bestuur van „Het Westen” en genodigden een tentoonstelling van 21 inzendingen openen. De jury had geen vrijheid kunnen vinden een eerste prijs toe te kennen, maar het ontwerp van de beeldhouwer B. Ingenhousz uit Amsterdam en van de architect L. Streefkerk uit Naarden kreeg een tweede prijs, terwijl derde prijzen werden toegekend aan die van de beeldhouwer F. J. Werner te Amsterdam en J. Kuiper, hoofdleraar aan de Academie voor Beeldende Kunsten te 's-Gravenhage.

De dagbladen waagden zich niet aan uitvoerige beoordelingen over de merites van de inzendingen, maar het Rotterdamsch Nieuwsblad schreef: „Bij het bezichtigen der ingezonden tekeningen en modellen blijkt aldra, dat er weinig werkelijk goeds onder is. Enige ontwerpen lijden aan elephantiasis, andere missen alle monumentaliteit of lijken vijftig jaar geleden ontstaan en alleen het met den tweeden prijs bekroonde ontwerp getuigt van goeden smaak en binnen de perken blijvende monumentaliteit. De heeren J. Kuyper en F. J. Werner ontvingen elk hun derden prijs voor zeer middelmatige inzendingen”. De N.R.Ct. onthield zich van elk commentaar en merkte alleen op dat „voor de verwerkelijking van het in elk geval zeer verdienstelijk ontwerp van de heeren